

om Foranſtaltningen ſkal opretholdes. Det er jo Noget, ſom vil indtræffe meget ſjældent, der kan gaa et Aarhundrede hen, inden der bliver Spørgsmaal derom, og naar Hensyn tages til diſſe Forholds-ætraordinære Karakter, vil Beſtemmelfen ſtaa ſom en ganſke ætraordinær Beſtemmelfe, der er afvigende fra, hvad der ellers gjælder i den danſke Lovgivning, men ſom ogſaa motiveres ved Forholdets læregne Beſtaffenhed. Underlebes ſtiller det ſig derimod med de Foranſtaltninger, der ere omhandlede i 2det Afſnits 1ſte Afdeeling. Den har Hensyn til Smittefare for Koleræ eller andre lignende Sygdomme. Det er en Smittefare, der ofte truer, der vil jo Intet være til Ginder for, at der flere Aar efter hinanden kan blive Tale om at træffe ætraordinære Foranſtaltninger mod den, og med Hensyn til den har Udvalgets Flertal ikke ſkønnet, at man kunde gaa ind paa Beholdbelfen af den truſne Beſtemmelfe. Jeg ſkal imidlertid ikke nærmere udvifle de herhenhørende Betragtninger, idet de allerede findes i ſelve Erklæringen; jeg ſkal kun bemærke, at jeg har opfattet Forhandlingerne i det andet Thing ſaaledes, at det, man der havde for Die ved Beſtemmelfens Indſættelfe, netop var de egentlige Beſtillfælde, derimod ikke de Tilfælde, der omhandles i Afſnittets førſte Afdeeling, ſaa at jeg antager, at man kan have Grund til at vente, at det andet Thing ikke vil indvende noget væſentligt mod den truſne Ændring. Jeg ſkal endnu med Hensyn til Ændringsforſlaget gjøre en enkelt Bemærkning. Afdeeling III. handler ikke alene om egentlige Beſtillfælde, men ogſaa om andre. Afdeelingene II. og IV. angaa derimod kun egentlige Beſtillfælde. Afdeeling III., ſom handler om Indførelſesforbud, omtaler Indførelſesforbud baade i Tilfælde af, at der er Fare for peſtagtige Sygdomme, og i Tilfælde af andre Sygdomme. Imidlertid vil viſnok Indførelſesforbud, naar det ikke netop er en Peſtfare, ſom truer fra andre Lande, ikke være meget praktiſt, og Udvalget har derfor ikke fundet ſig foranlediget til at indſtrænke Beſtemmelfen, forſaavidt angaar Indførelſesforbud, til alene at gjælde for peſtagtige Tilfælde. Jeg ſkal med diſſe Bemærkninger tillade mig at anbefale det ſtillede Ændringsforſlag.

Formanden: Saavidt jeg veed, er det ærede Mindretal (Tørgenſen) ikke tilſtede i Salen. Jeg veed ikke, om noget andet Medlemønſter Ordet paa Mindretallets Vegne?

Saale: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Saale: Jeg ſkal kun gjøre en ganſke kort Bemærkning. Udvalgets Flertal er gaaet ind paa den Beſtemmelfe, at en ſamſtemmende Beſlutning, ſom vedtages af begge Rigsdagens Thing, kan bevirkte, at de fleſte af de Foranſtaltninger, ſom ere omhandlede i 2det Afſnit, kunne hæves. Det er ganſke viſt, at Afſnittets 1ſte Afdeeling behandler mindre indgribende Foranſtaltninger, men jeg ſer dog ingen Grund til, at man ſkal undtage dem fra den Regel, ſom ſkal gjælde for de andre, og jeg agter derfor at ſtemme for Lovforſlaget i den Skikkelfe, hvori det er kommet fra Folkethinget, og alſaa mod Ændringsforſlaget.

Magen: Jeg ſkal tillade mig at anbefale det af Flertallet ſtillede Ændringsforſlag, idet jeg nærer det Haab, at det vil være et Kompromis, hvortom de forſkjellige Anſtuelſer kunne ſlutte ſig, idet jeg tror, at det gaar en heldig Veje mellem Modſætningerne. — Det, ſom anerkjendes ved Flertallets Ændring, er jo det, at der principielt ikke er Noget til Ginder for at indrømme Rigsdagen Myndighed til at fordre, at den paagjældende Foranſtaltning ſkal ophæves. Det er forſaavidt en principiel Indrømmelfe, ſom ganſke viſt er af Betydning. Det er jo navnlig mod den, at man har reift Indſigelfe, og det maa jo ogſaa anerkjendes, at den i Henſeende til ſin Form er noget fuldtændig Nytt hos os. Den er vel kjendt i andre Lande, ſ. Ex. England og Lybſkland. I England er det jo endogsaa Regel, at enhver Anordning, ſom udfædtes til Fuldbdyrdelfe af en Lov, ſkal forelægges for begge Parlamentets Huſe inden 30 Dage enten efter Udſtedbelfen eller i alt Fald efter Parlamentets Sammentræden, og i Lybſlandsgaar man endogsaa ſaa vidt, at Anordninger, der ſætte viſe Lovbeſtemmelſer i Kraft, ſkulle forelægges Rigsdagen, ſom ſaa eventuelt kan fordre, at de igjen ſkulle ſættes ud af Kraft. Det har man ikke kjendt hos os, at Rigsdagen, naar man ſaaledes udfæder Anordninger, faar en viſ Myndighed med Hensyn til dem, men det er jo ganſke naturligt begrundet i, at vi have foreløbige Love, ſom man ikke har i diſſe Lande. Vi have kunnet benytte Lovsformen, hvor de Andre have maattet benytte Anordningsformen. Nu er det jo alſaa forſaavidt en ny Form, men der er jo ingen Grund til i og for ſig at ængſtes for den blotte Form; det maa komme an paa, hvilken reel Betydning der er knyttet til Brugen af denne Form, og der har man da ogſaa ſagt, at den frembød ſtore Betænkelfigheder, det var en Forrykkelfe af den forfatningsmæſſig giorte Magtfordeling, at den tillod Rigsdagen at gjøre Indgrib paa Adminiſtrationens Omraade, og at gjøre ſig til en Overadminiſtrator op. Ja, tilſyneladende ſer det jo ſaaledes ud; der er her Tale om Anordninger,